

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Er/226/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202517
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:8516202517.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, XXX XX D. E., v konaní o vymoženie 566,63 eur s príslušenstvom, o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd **z a m i e t a** žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Dňa 30.6.2016 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na podklade návrhu oprávneného spísaného do zápisnice súdneho exekútora dňa 25.5.2016 a exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 01253 zo dňa 22.12.2015 vydaného Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 01 Bratislava, IČO: 45 745 595, právoplatným dňa 29.2.2016 a vykonateľným dňa 3.3.2016.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 3Er/226/2016 - 22 zo dňa 10.9.2018 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa vymoženía zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 566,63 eur od 16.9.2015 do zaplataenia. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením č. k. 1CoE/18/2019-64 zo dňa 10.9.2019 tak, že uznesenie tunajšieho súdu potvrdil. Napadnuté uznesenie tunajšieho súdu tak nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2019 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu č. k. 1CoE/18/2019-64 zo dňa 10.9.2019.

3. V priebehu konania bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý rozhodnutím ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky č. 18703/2023/152 zo dňa 3.10.2023, právoplatným dňa 20.10.2023, odvolaný z funkcie súdneho exekútora ku dňu 31.10.2023 a jeho nástupcom sa stal JUDr. Ladislav Jakubec, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, 811 01 Bratislava.

4. Následne súd pristúpil k opätovnému preskúmaniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zistil, že v danom prípade je dôvodné zamietnutie žiadosti v celom rozsahu.

5. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 243 f ods. 1, 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

7. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

9. V posudzovanom prípade bol ako exekučný titul predložený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie, so sídlom Karloveské rameno 6, 841 01 Bratislava, IČO: 45 745 595, zo dňa 22.12.2015. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.2.2016 a vykonateľnosť dňa 3.3.2016. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že pohľadávka vznikla na základe zmluvy o úvere č. 708800098 zo dňa 11.12.2014 a ktorá bola následne zabezpečená zmenkou. Vychádzajúc z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku, právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a vydať predmetný rozsudok zakladala rozhodcovská zmluva k zmluve o úvere č. 708800098 uzatvorenej dňa 11.12.2014 medzi POHOTOVOSŤ, s.r.o. a povinným.

10. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 11.12.2014 vyplýva, že povinný je v nej označený nielen svojím menom, priezviskom, rodným číslom a ďalšími údajmi, teda ako fyzická osoba nepodnikateľ, ale aj ako fyzická osoba podnikateľ, teda obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m. Súčasťou zmluvy o úvere je aj prehlásenie, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania. Z takto uzavretej zmluvy o úvere nie je jednoznačne zrejmé, že vo veci bola zmluva uzavretá s fyzickou osobou živnostníkom, keďže bola podpísaná len osobou, označenou ako fyzická osoba. Exekučný súd zastáva názor, že v priebehu exekúcie nebolo preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy povinný konal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti. Napriek tomu,

že zmluva o úvere obsahuje označenie povinného aj ako podnikateľa s vyznačením, že ide o úver na výkon podnikania, exekučný súd túto skutočnosť nepovažoval za relevantnú pre určenie, že sa nejedná o spotrebiteľskú úver, nakoľko povinný je označený aj ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pričom v súlade s § 54 ods. 2 OZ pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania povinného ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku, teda oprávneného. V tomto prípade však oprávnený svoju dôkaznú povinnosť v priebehu exekučného konania nesplnil, preto súd skonštatoval, že vymedzenie účelu poskytnutia úveru v konkrétnej veci v spojení s nedostatkom akýchkoľvek ďalších dôkazov zo strany oprávneného malo rovnaký dopad ako keby v zmluve nebol jej účel vymedzený vôbec. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie oprávneným predloženú zmluvu o úvere, ktorá založila záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinným považoval za spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí spĺňať požiadavky upravené v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ktoré obsahujú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 8. 2017, č.k. 26CoE/118/2017, Krajského súdu v Prešove zo dňa 3.10.2019, č.k. 8CoE/33/2019, zo dňa 27.8.2019, č.k. 3CoE/12/2019).

13. Súdny dvor Európskych spoločenstiev vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil povinnosť súdu aj v rámci núteného výkonu rozhodnutia chrániť práva spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany extenzívnym spôsobom, a to napr. aj v rozsudku zo dňa 6.10.2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL, kde zdôraznil povinnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, keď uviedol, že Smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

14. Pokiaľ ide o materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, súd uvádza, že táto nie je bezvýnimčná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Práve takouto výnimkou je ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok podlieha prieskumnej právomoci exekučného súdu aj v štádiu rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, kde exekučný súd v rámci skúmania podmienok konania predovšetkým zisťuje, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legitimitovaní v konaní a či právo nie je prekludované.

15. Pri skúmaní, či tu ako exekučný titul predložený rozsudok bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy (resp. doložky), ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej zmluvy (resp. doložky), čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení zo dňa 9. februára 2012, sp. zn. 3Cdo 122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Ďalej v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.3.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

16. V posudzovanom prípade bola rozhodcovská zmluva uzavretá dňa 11.12.2014. Podľa čl. II. bodu 1. tejto zmluvy sa strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 708800098 uzavretej dňa 11.12.2014, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú zo zmlúv súvisiacich s uvedenou úverovou zmluvou alebo zo zmluvných vzťahov zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu, ako sú napríklad ručiteľské vyhlásenie, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, dohoda o zmluvnej pokute záložná zmluva na hnutelné a nehnuteľné veci, dohoda o vyplnení zmeniek, zmenka, dohoda o uznaní dlhu, zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávky, a spory, ktoré vzniknú z uplatnenia práv z týchto vzťahov, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

17. Podľa čl. II. bode 2. sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1. tohto článku, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. V zmysle ods. 4 písm. r) toho istého paragrafu sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku okrem iného považujú i ustanovenia, ktoré v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa vyžadujú, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

21. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu pred rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej zmluvy alebo doložky osobitný, pretože v krízových situáciách a pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva arbitrom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená.

22. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r/ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, za neprijateľné označil dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je takáto neprijateľná podmienka absolútne neplatná.

23. Táto nerovnováha je zrejmá aj v prejednávanej veci, kde rozhodcovská zmluva znemožňuje voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak ho dodávateľ vyvolá ako prvý. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa

podrobiť sa arbitráži. Súd má v danom prípade zato, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu je nutné posúdiť ako neprijateľnú podmienku, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy (doložky) je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnému, je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Pre povinného to znamená povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť, čím je spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

24. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že ani spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva v prejednávacom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň), ktorým oprávnený sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly, čo súd vyvodzuje aj z skutočností, ktoré sú mu známe z úradnej činnosti, a to že žaloby na rozhodcovský súd podávajú výlučne veritelia. Oprávnený nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy, resp. že by si povinný osobitne vymienil jej dojednanie. Naopak ide o formulárovú zmluvu, ktorú povinný nemohol nijako ovplyvniť a mohol len rozhodcovskú zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým podmienkam v nej uvedeným, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

25. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v Slovenskej republike, ako v členskom štáte Európskej únie, minimálne taký štandard ochrany aký stanovuje smernica Rady 93/13/EHS.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd sa zaoberal otázkou opodstatnenosti exekučného konania, predovšetkým otázkou, či exekučný titul, ktorý bol podkladom na vykonanie exekúcie, naozaj spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti stanovené pre takýto právny úkon a v neposlednom rade, či je tento exekučný titul platný a vykonateľný. Predmetom skúmania tunajšieho súdu bola predovšetkým rozhodcovská zmluva zo dňa 11.12.2014 k zmluve o úvere č. 708800098 uzatvorenej dňa 11.12.2014 (ďalej len „rozhodcovská zmluva“).

27. Rozhodcovská zmluva sa síce nachádza na samostatnom predtlačenom formulári, avšak tento formulár bol vopred pripravený pre povinného a povinný ho podpísal súčasne so zmluvou o úvere. Súd je toho názoru, že preskúmanú rozhodcovskú zmluvu možno považovať za neprimeranú, nakoľko je uzavretá v ten istý deň ako oprávnený uzavrel s povinným zmluvu o úvere. Predmetné rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, ktorú predkladal oprávnený povinnému, nebola individuálne vyjednaná, jej obsah nemohol povinný nijakým spôsobom ovplyvniť, dopĺňali sa len údaje o povinnom ako meno, bydlisko a dátum narodenia, bez poučenia povinného ako spotrebiteľa o rozdiely medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom. Najzávažnejším dôvodom, pre ktorý právo ním priznané je právom nedovoleným a odporujúcim dobrým mravom, je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Veriteľ mohol na základe takejto rozhodcovskej zmluvy predložiť vec na prejednanie rozhodcovi, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. V zmysle zmluvných dojednaní v rozhodcovskej zmluve si spotrebiteľ nemohol nijakým spôsobom presadiť príslušnosť inak príslušného súdu v zmysle občianskoprávných predpisov, bol už dopredu určený rozhodcovský súd. V žiadnom prípade nemožno považovať za individuálne dohodnutú zmluvu, ktorá je vopred naformulovaná dodávateľom a spotrebiteľ nemal možnosť jej obsah ovplyvniť.

28. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so smernicou č. 93/13/EHS. Rozhodcovská zmluva, ktorá je individuálne nedojednaná vylučujú súd inak príslušný, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle výkladu § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, a preto rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému

voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženiu by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Tým je daný rozpor exekučného titulu so zákonom, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia v zmysle § 44 Exekučného poriadku.

29. Za neprijateľné treba považovať už riziko, že spotrebiteľovi jeho zmluvný partner prakticky nanúti podrobenie sa právomoci rozhodcu v dôsledku výberu vykonaného zmluvným partnerom spotrebiteľa a už takáto možnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Túto nerovnováhu nie je spôsobilé eliminovať ani ustanovením, ktoré prakticky rovnocennú možnosť výberu poskytuje spotrebiteľovi, avšak len pre prípad záujmu jeho samotného viesť spor (teda len v tom prípade, ak sa spotrebiteľ sám rozhodne stať sa žalobcom a niečo od svojho zmluvného partnera požadovať).

30. Napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej zmluvy teda reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa (dlžníka). Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je táto rozhodcovská zmluva neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t. j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Neboli preto splnené podmienky na vykonanie exekúcie.

31. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu zaručujú kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka vykladané v súlade so smernicou č. 93/13/EHS.

32. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone.

33. Na to, aby sa na rozhodcovskú zmluvu (doložku) pri štandardnej spotrebiteľskej zmluve prihládalo ako na individuálne dojednanú, spôsob jej individuálneho dojednania nesmie vzbudzovať pochybnosti o skutočnom, vážnom a určitom prejave vôle, z ktorého bude jasné, že spotrebiteľovi boli poskytnuté informácie čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a spotrebiteľ bude mať možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (doložky), čo musí byť aj náležite preukázané.

34. Ak v určitej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. V prípade ak by exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného contra legem - nevykonateľného, majúceho účinky tzv. paaktu. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd postupom podľa § 44 ods. 2 EP zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom.

36. Záverom súd poukazuje na skutočnosť, že súdny exekútor spolu do žiadosťou o udelenie poverenia doručil súdu dňa 30.6.2016 aj doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 234f ods. 1 Exekučného poriadku. V tejto súvislosti súd uvádza, že zákonom č. 438/2015 Z. z., došlo s účinnosťou od 23.12.2015 k novelizácii EP, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ustanovenie § 243f EP, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., to znamená do 22.01.2016. Pre už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je

fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 EP). V prípade riadneho a včasného doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie má súd preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP, a ak exekúciu nezastaví, má rozhodnúť o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 6 EP).

37. Súd má po preskúmaní spisového materiálu za preukázané, že oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 EP v spojení s ustanovením § 243f ods.1 EP v lehote do 22.01.2016, ale až dňa 30.6.2016, kedy bol doručený súdu, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Súd v súvislosti s doručením doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k.: III. ÚS 752/2016-7 z 08.11.2016 a uznesenie č. k.: III. ÚS 564/2016-11 z 13.09.2016, v zmysle ktorých súd vyslovil, že bolo potrebné predmetné doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručiť v zákonom stanovenej lehote priamo exekučnému súdu a nie súdnemu exekútorovi. Ústavný súd uviedol, že doplnenie návrhu bolo potrebné podľa §243f doplniť priamo exekučnému súdu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor. Obdobný záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.:1CoE/40/2020-47 z 28.05.2020.

38. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je teda zrejmé, že aj v prípade, že by súd pokračoval v predmetom konaní, toto by bolo s poukazom na povinnosť doplniť návrh v lehote do 22.1.2016 potrebné zastaviť podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, nakoľko je zjavné, že doručením doplnenia dňa 30.6.2016 bola zmeškaná uvedená zákonom stanovená lehota.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Stará Ľubovňa, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).